

चारकैः” मनुः अहार्थैरभेदैः” कुञ्ज० । अहार्थं मेवं
मृगनाभिपट्टम्” गणरत्न० । “अहार्थं ब्राह्मणद्वयं राज्ञां
नित्यमिति स्थितिः” मनुः ।

अहि पु० आह्नि आ+हन+ङिन् टिलोपः आङो ह्रस्वश्च ।
१सर्पे, लोकप्रसिद्धसर्पभेदादि सुश्रुते दर्शितम् ।
“अशीतिस्त्वेव सर्पाणां भिद्यते पञ्चधा तु सा” । “दर्वी-
करा मण्डलिनो राजिमन्तस्तथैव च । निर्विषा वैक-
रञ्जाश्च त्रिविधास्ते पुनः स्रुताः ॥ दर्वीकरा मण्डलिनो
राजिमन्तश्च पद्मगाः । तेषु दर्वीकरा ज्ञेया विशतिः
षट् च पद्मगाः । द्वाविंशतिर्मण्डलिनो राजिमन्तस्तथा दश ।
निर्विषा द्वादश ज्ञेया वैकरञ्जास्तथा । वैकरञ्जोद्भवाः
सप्त चित्तमण्डलिराजिनाः । पदाभिष्टा इष्टा वा
क्रुद्धा आसार्धिनोऽपि वा । ते दशानि महाक्रोधास्तद्धि
त्रिविधमुच्यते । सर्पितं रदितं वापि तृतीयमथ निर्वि-
षम् । सर्पाङ्गाभिहतं केचिद्विच्छन्ति खलु तद्विदः ।
यदानि यत्नं दन्नानामेकं द्वे वा बहूनि च ॥ निमग्नान्य-
त्यरत्नानि यान्युद्धृत्य करोति हि । चञ्चुमालकयुक्तानि
वैकल्यकरणानि च । सङ्घिप्तानि सशोफानि विद्यात्तत्
सर्पितं भिषक् । राज्यः सलोहिता यत्न नीलाः पीताः
सितास्तथा । विज्ञेयं रदितं तत्तु ज्ञेयमल्पविषञ्च तत् ।
अशोकमल्पदुष्टाष्टकं प्रकृतिस्थस्य देहिनः । पदं पदानि
वा विद्यादविषं तच्चिकित्सकः । सर्पस्यृष्टस्य भोरोर्हिभ-
येन कुपितोऽनिलः । कस्यचिद् कुरुते शोफं सर्पाङ्गाभि-
हतन्तु तत् । व्याधितोद्दिग्गदष्टानि ज्ञेयान्यल्पविषाणि
तु । तथातिष्ठवालातिदष्टमल्पविषं स्रुतम् । सुपर्श-
देवब्रह्मर्षियत्सिद्धिनिषेविते ॥ विषमौषधियुक्ते च देशे
न क्रमते विषम् । रथाङ्गलाङ्गलच्छत्वस्तिकाङ्ग-
शधारिणः ॥ ज्ञेयादर्वीकराः सर्पाः फणिनः शोभ्र-
गामिनः । मण्डलैर्विविधैश्चिताः पृथग्वो मन्दगामिनः ॥
ज्ञेया मण्डलिनः सर्पा ज्वलनार्कसमप्रभाः । स्निग्धा
विविधवर्णाभिस्त्रियुर्गुण्णु राजिभिः ॥ चित्विता इव
ये भान्ति राजिमन्तस्तु ते स्रुताः । सुक्ताहृद्यप्रभा
ये च कपिला ये च पद्मगाः ॥ सुगन्धिनः सर्पा-
भास्ते जात्या ब्राह्मणाः स्रुताः । क्षत्रियाः स्निग्ध-
वर्णास्तु पद्मगा मृशकोपनाः ॥ स्तूर्यचन्द्राकृति च्छत्वं
उच्छ्र तेषां तथाम्बुजम् । कृष्णा वज्जनिभा ये च लोहिता
वर्णतस्तथा । धून्वाः पारावताभाश्च वैश्यास्ते पद्मगाः
स्रुताः ॥ सङ्घिप्तोपिबर्णाभास्तथैव परुषत्वचः । भिन्न-

वर्णाश्च ये केचिच्छूद्रास्ते परिकीर्त्ताः ॥ कोपयन्त्यानिलं
जन्तोः फणिनः सर्व एव तु । पित्तं मण्डलिनश्चापि
कफञ्जानेकराजयः ॥ अपत्यसमवर्णाभ्यां द्विदोषकरलक्षणम् ।
ज्ञेयो दोषैश्च दम्पत्योर्विशेषज्ञात् वक्ष्यते ॥ रजन्याः
पश्चिमे यात्रे सर्पाश्चिताश्चरन्ति हि । शेषेषूक्ता मण्ड-
लिनो दिवा दर्वीकराः स्रुताः ॥ दर्वीकरास्तु तरुणा
वृद्धा मण्डलिनस्तथा । राजिमन्तो वयोमध्ये जायन्ते
मृत्युहेतवः ॥ नकुलाकुलिता बाला वारिविप्रहताः
कृशाः । वृद्धा सुक्तावचो भीताः सर्पास्त्वल्पविषाः स्रुताः ।
तत्र दर्वीकराः । कृष्णसर्पो हाहाकृष्णः कृष्णोदरः श्वेत-
कपोतो महाकपोतो वलाहको महासर्पः शङ्खपालो
लोहिताक्षो गवेधुकः परिसर्पः खण्डफणः ककुद-
पद्मो महापद्मो दर्भपुष्पो दधिसुखः पुण्डरीको भ्रुकुटी-
मुखो विष्किरः पुष्पाभिकीर्णो गिरिसर्पः मृजुसर्पः श्वेतो-
दरो महाशिरा अलगर्हो आशीविष इति ॥ मण्ड-
लिनस्तु । आदर्शमण्डलः श्वेतमण्डलो रत्नमण्डलश्चि-
तमण्डलः पृषतो रोधपुष्पो मिलिन्दको गोनसो वृद्ध-
गोनसः पनसो महापनसो वेणुपत्रकः शिशुको मदनः
पालिंहिरः पिङ्गलस्तनुकः पुष्पाण्डुः षडगोऽग्निर्को
बभ्रुः कषायः कलुषः पारावतो हस्ताभरणश्चित्तक एषी-
पद इति ॥ राजिमन्तस्तु । पुण्डरीको राजचित्तो-
ऽङ्गुलराजिर्विन्दुराजिः कर्दमकस्तृणशोषकः सर्पपकः
श्वेतहृत्दर्भपुष्पशक्रको गोधूमकः किङ्किसाद इति ॥
निर्विषास्तु । गलगोली शुकपत्तोऽजगरो दिव्यको
वर्षाङ्किकः पुष्पशकली ज्योतीरथः क्षीरिकापुष्पकोऽन्धा
हृकोऽङ्घ्रिपताकोगौराहिको वृक्षेशय इति । वैकर-
ञ्जास्तु त्रयाणां दर्वीकरादीनां व्यतिकराज्जाताः ।
तद्यथा । माकुलिः पोटगलः स्निग्धराजिरिति । तत्र
कृष्णसर्पेण गोनस्यां वैपरीत्येन वा जातो माकुलिः ।
राजित्नेन गोनस्यां वैपरीत्येन वा जातः पोटगलः ।
कृष्णसर्पेण राजिमत्यां वैपरीत्येन वा जातः स्निग्धराजि-
रिति । तेषामाद्यस्य पिटवद्विषोत्कर्षो द्वयोर्भातवदिलेके ।
त्रयाणां वैकरञ्जानां पुनर्दिव्येककरोधपुष्पकराजिचित्तकाः
पोटगलः पुष्पाभिकीर्णो दर्भपुष्पो वेत्तितकः सप्त तेषा-
माद्यास्तयो राजित्वत् शेषा मण्डलित्वत् । एवमेतेषां
सर्पाणामशीतिरिति । तत्र महानेतजिह्वाशिरसः
सुमांसः सूक्ष्मनेत्रजिह्वाशिरसः खिलयः । उभय-
लक्षणासन्दविषा अक्रोधा नपुंसका इति । तेषां